

DE · FRIE · DANSKE

Nº 4.

Februar 1945

4.AARG.

SNART LYDER SIGNALET TIL DANMARKS BEFRIELSE (Side 9.)

PERSONLIG HILSEN
TIL HJEMMEFRON-
TEN fra CHRISTMAS
MØLLER. (Side 5)

*Tyskerne har udryddet
Kærlighedens og
Forsoningens Aand.*
(Side 11)

**15.000 Danske
FRIVILLIGE
STØTTER
Hjemmefronten.**
(Side 7)

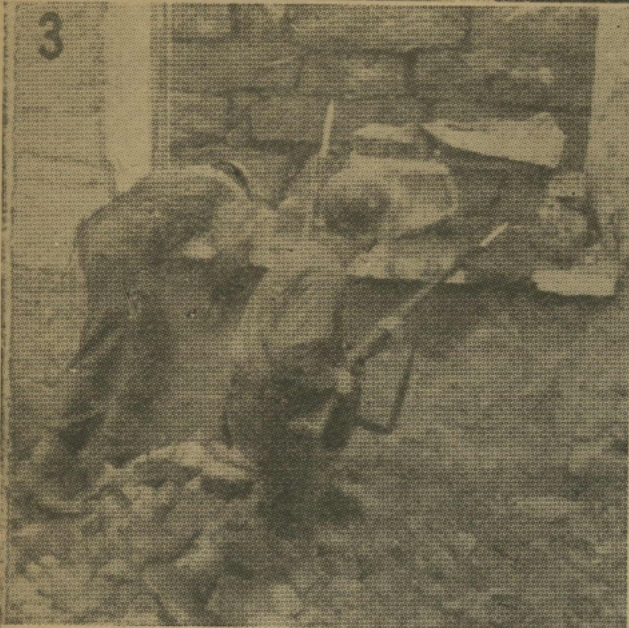
LANDSFORRÆDER PAA
DET KGL. TEATER TRU-
ER MED BLODHÆVN.
(Side 6)

*Peter Freuchen om
Fremtidens Grønlands
Problemer.* (Side 4)

**KRIGSFORBRYDERNE SKAL STRAFFES OG VÆRNEMAGER-
NES FORMUER SKAL INDDRAGES I STATSKASSEN.** (Side 3)

AKTUEL-BILLEDSIDE

- 1) Christmas Møller redegør for Efterkrigs-Problemerne.
- 2) Dansk Mariner i allieret Tjeneste paa engelsk Skib.
- 3) Danske Frihedskampere i Sverige i realistisk Øvelse.
- 4) Leif Ørnbergs tyske Vaaben-Ausweis.
- 5) Leif Ørnberg fletter Fingre af Skrak under Afhøring.
- 6) Den unge Løjtnant John Christmas Møller i London.

"DE FRIE DANSKE"s Standpunkt II
til Efterkrigstidens Problemer.

ALLE LANDSFORRÆDERE SKAL STRAFFES, OG ALLE VÆRNEMAGERES FORMUER SKAL INDDRAGES I STATSKASSEN.

"DE FRIE DANSKE" betragter det i Dag som en af sine vigtigste Opgaver at vejlede den danske Befolkning om de Problemer, som vil opstaa her i Landet, naar vi bliver befriet for den tyske Besættelse. Og det vil ske efter samme upolitiske Linie, som vi hidtil har fulgt. Det har stedse været Styrken hos de Folk, som har ført "DE FRIE DANSKE" gennem Begivenhedernes ikke altid lige smulte Vande, at vi har ført vor Kamp i Modstandsbevægelsens Rækker uden smaalige partipolitiske Hensyn. For os har der, som fremhævet i vort Januar-Nummer, kun eksisteret een politisk Skillelinie i vort Folk: den der gaar mellem dem, som yder aktiv eller passiv Modstand mod Tyskerne - og dem, der paa en eller anden Maade er gaaet ind i et forsædeligt Samarbejde med vore Fjender.

Og dermed er vi inde paa Livet af de mange og betydningsfulde indrepolitiske Problemer, som skal løses i den nærmeste Efterkrigstid - maaske de største og alvorligste, man nogensinde har været ude for i Danmarks politiske Historie... Men for at kunne løse disse store historiske Opgaver paa værdig og effektiv Maade, maa vi kræve rene og klare Linier.:

Som allerede meddelt i vort Januar-Nummer, er "DE FRIE DANSKE"s STANDPUNKT kort og godt dette: Vi vil ikke se nogen tyskvenlig eller paa anden Maade kompromitteret Person i den danske Regering eller Rigsdag - og vi kræver alle Landsforrædere, Værnemagere og andre af Tyskernes Haandlangere straffet paa Person og Ejendom. Vi ønsker at sikre Demokratiets Fremtid i Danmark og genskabe Respekten for Rigsdagen - den folkevalgte Forsamling.

Det skulde egentlig synes forholdsvis let at løse Efterkrigstidens midlertidige politiske Opgaver her i Landet. Dels er de ret klare og ligetil, dels har vi nu haft Lejlighed til at drage Lære af de ulykkelige Begivenheder i andre Lande, som ogsaa har døjet under den tyske Besættelse, saa at vi kan undgaa at gøre deres Fejl om. Ogsaa i økonomisk og ernæringsmæssig Henseende er vi bedre stillet end de fleste andre Lande i Europa, ligesom vi ogsaa forfatningsmæssigt og politisk sikkert er bedre rustet - altsammen forudsat at der ikke sker væsentlige Ændringer i Situationen, saaledes som den tegner sig for os i Dag. Vor Konge befinder sig her i Landet, og vi har en Rigsdag, der er valgt saa sent som i Foraaret 1943 og derfor i nogen Grad maa betragtes som Udtryk for Befolkningens politiske Vilje. Den kan saaledes straks træde i Funktion. - Vi har heller ikke nogen Regering udenfor Landets Grænser, og da Kongen heller ikke formelt har accepteret den Afskedsbegæring, som den sidste Regering indgav umiddelbart efter den 29. August 1943, er der faktisk ikke noget i Vejen for, at den rent formelt kunde genoptage sin Virksomhed - men reelt kan dette naturligvis

En Række vigtige Opgaver skal løses af den Overgangs-Regering, som skal dannes umiddelbart efter Befrielsen, og hvori Modstandsbevægelsen skal repræsenteres.

ikke lade sig gøre. - Vi maa iøvrigt i denne Forbindelse rette en Trykfejl, som havde indsnegget sig i vort Januar-Nummer, idet der stod: "Indtil en ny Regering er valgt, maa den gamle fungere". Der skulde have staaet RIGSDAG, hvilket ogsaa fremgik af Artiklens øvrige Indhold. - Der kan naturligvis overhovedet ikke være Tale om, at REGERINGEN SCAVENIUS vil blive taalt en eneste Dag efter, at Tyskerne er ude af Landet.

Det er Kongen, der udnævner Regeringen - normalt efter Samraad med de politiske Partier - men i det nu foreliggende Tilfælde maa det være en absolut Selvfølge, at ogsaa Repræsentanter for Modstandsbevægelsen deltager i disse Forhandlinger, da sikkert ingen i Dag er i Tvivl om, at de skal have Plads i Regeringen. Spørgsmaalet er blot, hvormange af Regeringens Medlemmer, der skal hentes fra de rene politiske Partiers Rækker, og hvormange fra Modstandsbevægelsen. "DE FRIE DANSKE" ønsker ikke at gøre nogen Hemmelighed af, at der har været og stadig er visse Divergenser mellem Parterne vedrørende dette Spørgsmaal - men vi vil heller ikke lægge Skjul paa, at "DE FRIE DANSKE" vil bekæmpe enhver Tendens til aaben Strid herom. Problemet er ikke større, end det kan løses - og det vil blive løst paa demokratisk vis... Og som tidligere fremhævet, maa det være Kvalifikationerne, der bliver afgørende - ikke Personerne!

Iøvrigt bliver eventuelle Skillelinier mellem Modstandsbevægelsen paa den ene Side og Politikerne og den øvrige Befolkning paa den anden Side Dag for Dag mere udviskede, efterhaanden som Tyskernes Terror og Mordbrændervirksomhed faar flere og flere til at gaa over i den aktive Modstandsbevægelse. - Tilbage er saa blot Fordelingen af de forskellige Ministerposter - hvoraf nogle er vigtigere end andre - men ogsaa dette Spørgsmaal maa kunne ordnes paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade. - Det er en Selvfølge, at ogsaa de aktive Kredse af Modstandsbevægelsen udenfor Danmark skal repræsenteres i den nye Overgangs-Regering, og det kunde i denne Anledning være fristende at komme ind paa de danske udenrigspolitiske Problemer, som Befrielsen vil stille os overfor. Dels vil det imidlertid føre for vidt i denne Artikel, og dels er disse Problemer endnu saa uafklarede, at vi maa lade dem ligge til senere Behandling.

Rigsdagen maa selv skabe Respekt og Agtelse om sit Arbejde, bl.a. ved at den omgaaende ophæver de mange og for Demokratiet uverdige Love og Anordninger, som under tysk Pres er blevet udstedt i Besættelsestiden. - Som pointeret i vor første Artikel maa Forbudet mod Danmarks kommunistiske Parti straks

(fortsættes Side 6)

FOR GRØNLAND BLEV KRIGEN DEN STORE OPGANG OG FORNYELSE.

PETER FREUCHEN OM DEN KOMMENDE
NYORDNING AF VOR ÆNESTE KOLONI

Peter Freuchen er som bekendt af vor Gesandt i Washington, Minister Henrik Kauffmann, kaldt til Grønland for at bistaa ved Administrationen nu ved Krigens Afslutning. Ud fra sine rige Erfaringer vil han utvivlsomt kunne yde en betydelig Indsats ved den Nyordning, der er blevet en Følge af de ændrede Forhold.

Herom siger Peter Freuchen selv til "DE FRIE DANSKE"s Korrespondent i Stockholm:

Da den første Verdenskrig var forbi tilsigtedes der vældige Reformere paa Grønland; de skulde hjælpe Folket, og de optog Sindene saa stærkt, at man glemte at arbejde oppositionelt med Styret. Sagen var, at Grønlanderne fik Adgang til flere og flere Embeder, Præster blev de i stort Tal, en blev Kolonibestyrer, og der skete mere og mere paa Søen, hvor Folk fra at være fattige Kajakfangere gik over til at eje kostbare Motorbaade med tilsvarende kostbare Grejer.

Nu er vi ved Slutningen af den anden Verdenskrig, og nu er det sket med eksplosionsagtig Fart paa Grønland - Monopolet er brudt.

Jeg mener ikke dermed, at der optræder "Frihandlere" paa Grønland, som selv bestemmer Pris og kan købe og sælge, som de vil... Nej, med fast og dygtig Haand har Landsfogederne ESKE BRUN og SWANE ledet Forsyningerne, dirigeret fra Amerika til Kolonierne deroppe. Fisk og Skind gaar nu til U.S.A., og derfra sendes Forsyninger til Grønland af helt andre Kvaliteter, end de er vant til, og Grønlanderne kan lide det nye. Man har faaet at se, at Tobak kan være anderledes, end man har faaet det tilsendt gennem Masser af Aar, Bomuldstøj i andre Mønstre, Madvarer af en helt anden Art - en ny Tid kom farende og fremmede Skibe kom til Kysterne.

Det amerikanske Militær strømmede til - paa Skibe og gennem Luften - en Hær af unge Mænd, der slog sig ned i Landet og skabte Flyvebaser paa Steder, ingen havde kendt forud. Det gav Arbejde og Omsætning, og selv om man skaanede Befolkningen for al for nær Kontakt med Soldaterne, fulgte der dog nye Oplevelser med. Flyvemaskinerne - de store vingede Planer - der til Stadighed afpatruljerer Kysterne, sætter naturligvis Sindene i Bevægelse - der snakkes og grubles - Krigens Mærkes.

Sidste Verdenskrig sad man bare deroppe og vidste intet. Nu ser man Fakta, og der findes paa hvert Sted, hvor der er Mennesker, en Radio, der kan fortælle, hvad der sker. - Folket modnes!

Der forestaar Styrelsen vældige Arbejdsaar, for Grønland vil aldrig - og skal aldrig - tilbage til Tornerosesøvn. Tilbageskridt taales ikke af Mennesker, uden at det koster for meget. For første Gang er der udenlandske Konsuler paa Grønland - amerikanske og engelske. - De berejser Kysten, det er dygtige unge Mænd med klare Øjne - de forstaar! Derfor maa det hele kalfatres om - en Krisetid vil skabes, som aldrig før er set i vor eneste Koloni.

Men de Danske, som sidder deroppe, og som har gjort hele Krigstiden med, de ved, hvordan Befolkningen har reageret - deres Raad vil være værdifulde og deres Iagttagelser og Erfarin-

ger af Betydning. Men fremfor noget skal Grønlanderne høres. Deres Vilje bliver bestemt og fast - de har lært af disse Tider. At deres Æresfrygt for hvid Mand er svækket, er let at forstaa. Vi lærte dem Sægtmodighed, vi prækede om Forstaaelse og Guds Kærlighed - nu skyder vi paa hyerandre, sænker Skibe og bombarderer Byer. Det er svært for et eskimoisk Folk med et mildt Sind og Skræk for at lægge sig i Strid og blot mishage. - De har set Krigsskibe og hørt Detonationer af Bomber. I deres Land ligger Barakker til 2800 Mand paa et Sted, der før var øde og mennesketomt.

Den norsk-amerikanske Oberst Bernt Balchen inviterede ofte Kolonibestyrerne med Fruer i Biografen - han afhentede dem med Flyvemaskine og fløj dem tilbage efter Forestillingen - en Rejse som tidligere tog en hel Sommer. Han købte, saa ofte der var Transport, en hel Boplads' Fisk for et Par Dage. Han brugte Baade og Hjælpere. Han skabte noget saa nyt, at man slet ikke fattede det i de Kolonier, som ikke var saa heldige at ligge i Nærheden af de amerikanske Lejre.

Grønlanderne ved, at Tyskerne har besat Danmark, og man hader et Land, som har gjort vor Konge og Land saa meget ondt. Man har faaet Hjælp fra Amerika og England og Sovjet-Unionen - derfor har man forstaaet, at de er mægtigere Lande end Danmark.

Grønland har næppe lidt. Opgang og Fornyelse blev dette Lands Skæbne ud af Krigens. Hvordan man, slutteligen kommer ud af den, ved ingen tilfulde... Min Opfattelse er, at den indfødte Befolkning lettere vil finde sig til rette end de Danskere, som har siddet i Traditionens Kolonier og nu skal til helt nye Forhold. Underligt at en Kommission allerede i 1863 foreslog Frihandel - i hvert Fald paa en Del af Kysten.

Peter Freuchen slutter med at sige: -Der skal vaages og spejdes nu - udefter! Tider og Skikke vil ændres - en Kamp vil opstaa, og meget vil gaa under... Men ud af Krigens vil opstaa et Grønland, der nok skal vide at bære sig.

-----oOo-----

BEMÆRK! I Artiklen i vort Januar-Nummer "Landsforræderne i Æteren" skrev vi, "at Forræderen Leif Ørnberg trods sit intime Forhold til Primaballerinaen o.s.v..." Enkelte har opfattet denne som varende MARGOT LANDER men det er selvfølgelig den tidl. Primaballerina Elna Jørgen-Jensen. - Fru Margot Lander er absolut en 100 Procent god dansk Patriot.

HELD OG LYKKE, SEJR FØLGE ALLE DANSKE FRIHEDSKÆMPERE GENNEM DEN SIDSTE AFGØRENDE KAMP.

CHRISTMAS MØLLER SENDER Gennem "DE FRIE DANSKE"

EN PERSONLIG HILSEN TIL HJEMMEFRONTEN

"Vi Danske ude ved, at det er Hjemmefronten, det er Sabotørerne og hver aktiv Patriot, som lagde Grunden til Danmarks Allierede Status. Verdens Store ved, at I er rede naar Signalet lyder."

"Vi ved, at om ikke længe vil hele det danske Folk være med i Arbejdet for at befri Fædrelandet."

f. t. Stockholm 10.2.1945

I Dag - paa 25 Aars Dagens f. Afstemningen i Nordatlant. har Danske Sindslyder gav Danmark dens jibber de for, vi er at om ikke længe vil hele det danske Folk være med i Arbejdet for at befri Fædrelandet.

Vi Danske ude ved, at det er Hjemmefronten, det er Sabotørerne og hver aktiv Patriot, som lagde Grunden til Danmarks Allierede Status

Held og Lykke, Sejre følger alle Danske Frihedskæmpere gennem den sidste afgørende Kamp.

Verdens Store ved, at I er rede naar Signalet lyder.

Christmas Møller

PREUSSERAAND.

Efter at de Allieredes Planer for Tyskland efter Krigen er blevet offæntliggjort, er der enkelte, som synes, at Betingelserne er for haarde, men man maa ikke glemme, at selv om Nazismen nu snart er knust, saa eksisterer der stadig i Tyskland et Begreb, der hedder "Preusseraand", og førend denne er banket ud af det tyske Folk, kan Tysklands Naboer roligt gaa ud fra, at Tyskland Gang paa Gang i Fremtiden vil overfalde dem, hvis det faar Lov til igen at vinde militær Styrke.

For at forstaa, hvad Preusseraand er, behøver vi blot at citere fra Bogen "Tyskland og den næste Krig", som er skrevet af en tysk General F. von Bernhardt, og hvis Lærebog for Møge er blevet anvendt i den tyske Hær:

"Krigen er i Modsetning til Freden den største Magtudvidder og Livsvækker, som Menneskehe-

dens Historie kender. Ganske vist fører den megen materiel og sjælelig Nød med sig, men tillige kalder den den edleste Virksomhed frem for Dagens Lys. Vort Folk maa lære at indse, at Bevarelsen af Freden aldrig kan eller bør være Statskunstens Maal. De Bestræbelser, der har til Formaal at afskaffe Krig, maa betegnes ikke blot som taabelige, men endog som umoraliske og som menneskeligt uværdige."

Den Aand, der taler ud af disse Citater, er Grundtonen i Preusseraanden, og den er under Hitlers Regime blevet tvangsindpodet i Børnene gennem Hitlerjugend, gennem Skolerne og under den militære Uddannelse og hele det nazistiske Propagandaapparat. Gennem 5 Aar har Tyskland igen forsøgt at føre Preusseraandens Teorier over i Praksis, og derved en Gang for alle forspildt Retten til at leve sit eget Liv mellem fredselskende Naboer.

"DE FRIE DANSKE"s Standpunkt II. (forts. fra S. 3)

ophæves og dets tre Repræsentanter genindsættes i Folketinget. I Stedet maa og skal Rigsdagen straks vedtage et Forbud mod det nazistiske Parti, hvis forbryderiske Virksomhed under hele Besættelsen har været i afgjort Strid med Grundloven, som ikke godkender Medlemmer af Rigsdagen, der har gjort sig skyldige i vanærende Handling ... Og Landsforræderi er vanærende Handling for hvilken Folket med fuld Ret kræver de Skyldige straffet.

Af andre vigtige Opgaver for Rigsdagen kan nævnes Sikringen af et rimeligt Underhold for de dræbte Frihedskampere Efterladte og andre af Nazisternes Ofre samt ufortøvet Hjælp til de af vore Landsmænd, som paa det Tidspunkt endnu maatte befinde sig i tyske Fængsler eller Konzentrationslejre. De maa hurtigst muligt bringes hjem fra det nazistiske Helyvede.

Skal vi undgaa "Folkedomme" - og det bør vi - maa Regering og Rigsdag tydeligt og klart vise Befolkningen, at den med alle sine Magtmidler - Militar og Politi, hvori Modstandsgrupperne kan optages - skaanselsløst vil tage Ledelsen i den Rensningsaktion, som skal uskadeliggøre de tyske Bander og deres "danske" Haandlangere.

Christmas Møller har udtalt sig for at sende de "Danskere", der har været i tysk Tjeneste, til Tyskland og fratage dem deres danske Statsborgerskab, og vi synes, at dette er en udmærket Løsning - hvis de da ikke har gjort sig skyldige i en endnu højere Straf ... Og man maa ikke glemme at fratage deres Koner, Kærestes og andet Paahæng de ikke ubetydelige kontante Summer, som den danske Nationalbank har været tvunget til at udbetale dem, mens Landsforræderne bekæmpede Danmark ved Fronten. - Ogsaa det tyske Mindretal maa omgaaende udvises. Vi vil ikke i Fremtiden have Tyskere indenfor den danske Grænse, dertil har de altfor tydeligt misbrugt vor Gæstfrihed og udvist en for forbryderisk Adfærd imod os. Til Gengæld maa vi saa have de Danske i Sydslesvig hjem - men vel at mærke kun de virkelige Danske i Handling og Sind - saafremt de da selv ønsker det.

Værnemagerne og andre, som har tjent store Penge paa Arbejder og Leverancer til Tyskerne, skal sammen med Krigsforbryderne behandles ved særlige Kommissionsdomstole ... Der maa omgaaende drages Omsorg for, at deres Formuer og Ejendele bliver beslagnet med en senere Konfiskation for Øje. - Det maa anses for ganske givet, at hver eneste Øre, de har tjent ved Arbejdet med Fjenden, skal inddrages i den danske Statskasse.

Vi er klar over, at de danske Arbejdere, der har arbejdet for Tyskerne her i Landet og i Tyskland eller andet tyskbesat Land, er et Problem for sig. Her maa man skelne skarpt mellem de Arbejdere, som kun tog det tyske Arbejde af Nød - og dem, der frivilligt opgav godt og velbetalt Arbejde hos Landsmænd for at gaa i Fjendens Sold. De sidstnævnte vil ikke kunne klare Frisag. - Under denne Kategori findes ogsaa en Del Landmænd, og de maa dele samme Skæbne.

En overmaade vigtig Ting er, at Regering og Rigsdag hurtigst muligt sørger for at skabe Be-

LANDSFORRÆDEREN PAA DET KGL. TEATER TRUER MED BLODHÆVN.

Leif Ørnberg er ikke alene en latterlig Person, men han er direkte farlig for sine Landsmænd.

Efter at "DE FRIE DANSKE" i forrige Nummer havde omtalt Landsforræderen Leif Ørnberg - Springtullemanden der af Skuffelse over svigtende kunstneriske Evner har kastet sig i Armene paa Tyskerne for der at finde en Chance, har en Episode afsløret, at han ikke alene er en foragtelig og latterlig Person, men direkte farlig for sine Landsmænd.

Det var omkring Midten af Februar, at nogle Frihedskampere fandt Anledning til at kikke lidt nærmere paa denne Forræder. Formaalet var i første Omgang at fremskaffe et uomstødeligt Bevis for hans intime Samarbejde med Fjenden. Og det maa siges, at det lykkedes over al Forventning. Efter at Frihedskammerne havde skaffet sig Adgang til hans Garderobe paa Det Kgl. Teater, blev han visiteret, og man fandt den tyske Vaabentilladelse, som vi offentliggør paa Side 2. - Det er karakteristisk for disse brovtende Fyrene, som Tyskerne benytter sig af, at de er nogle usle og fejge Kujoner, naar de kommer ud for en Fare. Leif Ørnberg fraviger ikke Reglen, og Frihedskammerne tog derfor et Billede af ham til Offentliggørelse i "DE FRIE DANSKE", og som ligeledes findes paa Side 2. Man ser tydeligt, hvor skrækslagen han er over, hvad der vil hænd ham, men denne Gang slap han altsaa med Skrækken.

Bagefter var han imidlertid paany en "modig" og frak Bahdit - han havde nemlig nu hentet sin Drabant-Livgarde, hans gode Venner Sommerbanditterne. Ledsaget af disse Forbrydere henvendte han sig til Teaterchefen Hegermann-Lindencrone og erklærede, at saafremt han en Gang til blev udsat for den Slags Episoder, vilde Teaterchefen, Ebbe Rode og Mogens With omgaaende blive skudt som Hævn.

Allerede et Par Dage efter var nogle af hans Morder-Kammerater ude efter Ebbe Rode, men han slap heldigvis bort. Ogsaa Mogens With er blevet truet.

DET VAR EISENHOWER HIMSELF!

Forleden havde man appelleret til de Soldater, der gør Tjeneste ved det allierede Hovedkvarter, om at afgive Blod. - En Officer kom ind paa Klinikken, satte sig sidst i Køen. Da Turen omsider kom til ham, afgav han sit Blod, rejste sig og gik... Idet han var ved at forlade Lokalet, bemærkede en Soldat til en anden: -Det Blod kunde jeg lide at faa! Officeren horte det og vendte sig om med følgende Bemærkning: -Hvis De faar det, haaber jeg i det mindste ikke at mit heftige Temperament følger med! - Officeren var den øverstbefalende, General Eisenhower.

skæftigelsesmuligheder og raade Bod paa de værste sociale Uretfærdigheder. Meget afhænger heraf, hvis man skal sikre en rolig Udvikling i Efterkrigstidens Danmark.

15.000 DANSKE FRIVILLIGE STØTTER HJEMMEFRONTEN.
DANSK INDSATS TIL LANDS OG TIL VANDS UDEFOR DANMARKS GRÆNSER.

Folkerettens Specialister skal være ved at enes om, at Danmarks Krig med Tyskland begyndte den 29. August 1943, da Folk og Regering brød definitivt med Tyskerne. Men for de 5000 danske Sømand, der var ude paa Havene den 9. April 1940, og som frivilligt søgte engelsk Havn, begyndte Krigen paa selve Besættelsesdagen. Det var paa deres Indsats og udelukkende paa den, at Vice-Premierminister Attlees saa tidligt som i 1941 kunde sige, at Danmark var en allieret i alt undtagen Navn.

Der gik Maanedes, ja, Aar, før Hjemmefronten levede op til dette. Allerede for fem Aar siden handlede Sømandene med samme næsten 100 Procents Tilslutning som Københavns Borgere gjorde det under Folkestrejken sidste Sommer. Naturligvis havde Sømandene det lettere end andre Danskere med at slutte sig til den Front, de havde valgt fra første Dag - de stod jo med Fødderne paa eget Skib, der kunde bringe dem til den Havn, de vilde. Langt svarere var det for andre unge Danskere udenfor England, hvis de vilde melde sig. Der var ikke Aeroplaner og Skibstonnage nok til at skaffe dem over til Uddannelsen. England havde nok med at skaffe Udrustning til sin egen Hær - og var Danmark iøvrigt ikke neutralt?

Alligevel er det lykkedes mange Hundrede Danske fra hele Jorden at trodse sig gennem Vanskelighederne og bane sig Vej til England, for dér at være med til at bryde den store Nyhed: at Danmark ikke var neutralt. Tallet paa Danske, der gør Tjeneste som Frivillige i de britiske og norske Styrker, kan af sikkerhedsmæssige Grunde ikke opgives. Men for de amerikanske Styrkers Vedkommende har Minister Kaufman i Washington i sin Julehilsen til det danske Folk kunnet oplyse, at 2000 danske Sømand sejler paa danske eller amerikanske Skibe for de Forenede Stater, at 3000 unge Danskere gør Tjeneste som Frivillige i Staternes Styrker, og at yderligere 30.000 Dansk-Amerikanere - amerikanske Borgere af dansk Oprindelse - er indkaldte. Der findes derfor idag paa alle Haver danske Sømand, som sejler under Dannebrog, og der kæmper danske Frivillige ved alle Frontter. Større samlede danske Enheder findes der kun faa af. En Spitfire-Squadron, til hvilken der blev indsamlet Penge blandt Danske hele Jorden over, blev hurtigt splintret i Kampen, og de danske Flyvere gør Tjeneste spredt rundt om i britiske og norske Eskadriller. En af de danske Flyver-Officerer har - uden at hans Navn oplyses - faaet Verdens-Ry som "den danske Flyver hos Nordmændene". Sømandene i England havde straks ønsket at bemane et Linieskib, men Admiralitetet havde mere Brug for deres fortsatte Tjeneste paa Handelskibenes Konvojruiter, men for ca. et Aar siden er der dog blevet oprettet en dansk-bemandet og dansk-kommanderet Minestrøg-Flotille.

Særligt velegnede unge Danskere er blevet

Redaktør STEN GUDME fra Det danske Raad i London er kommet til Stockholm og beretter her i en Artikel for "DE FRIE DANSKE" om den danske Indsats udenfor Danmarks Grænser.

uddannet til Faldskærmstropper - iflg. tysk Opgivelse "paa særlige Skoler, der uddanner en forbryderisk Gangster-Ungdom til Mord og Plyndring". Det er unge Danske, der er kommet til England fra Danmark og mange andre Lande, og som vore Dages fantasifulde og revolutionerende Krigsførelse paatager sig den farligste og mest krævende Uddannelse af alle, fordi det højeste Maal for dem er at kunne kæmpe for Danmarks Frigørelse paa dansk Grund imod Fjenden i deres eget Fædreland. Jeg har den Glæde og Ære at kende flere af dem personligt godt fra deres Uddannelsestid i England, og jeg tror, at fysisk, intellektuelt og moralsk finder man ikke et finere Korps af unge Mænd i nogen væbnet Styrke.

Her i Sverige har jeg nu haft Lejlighed til at se nogle af de Tusinder af Danskere, der har faaet en meget krævende og tidssvarende Uddannelse i Politiforlæggningerne, nøjagtig ligesaa streng som den de allierede Soldater maa gennemgaa før de sendes ud i Kamp linien.

Udenfor Danmarks Grænser findes saaledes ialt mindst 15.000 Danskere, der til Lands eller til Vands og i Luften støtter Frihedskampen hjemme. Naturligvis ved de godt, at Hjemmefrontens Indsats idag er den afgørende, men for Tusinder af dem galder det, at de tog Kampen op paa en udsat Post paa et Tidspunkt, da andre endnu ikke kæmpede, og hvor det synes at trodse al Fornuft.

STEN GUDME.

DANSK-NORSK MØDE I STOCKHOLM.

"ALDRIG HAR VI FØLT OS KNYTTET STÆRKERE TIL HINANDEN."

1000 Nordmand og 1000 Danskere var Søndag den 21. Januar samlet i Konserthuset i Stockholm til nationalt Fællesmøde. Blandt Talerne var "Hilsen fra den frie Verden" af STEN GUDME og "Hilsen fra den danske Hjemmefront" af BØRGE OUTZE. Gudme takkede Norge fra alle Danske i England, og Outze tolkede den danske Hjemmefronts dybe Taknemmelighed mod det norske Broderfolk i deres Kamp for den Sag, der er fælles for de to Hjemmefronter. Finn Amundsen, der bragte en Hilsen fra det frie Norge, fremhævede den Indsats, der blev ydet af den norske Handelsflaade og af de norske og danske Flyvere. - Indenfor det norske Flyvevaabens Rækker findes nogle af de mest fremragende Flyvere - og de er danske... Og han sluttede med at sige: -Aldrig har vi følt os mere og stærkere knyttet til Danskerne end gennem de sidste fem lange Aar.

To Brødre kæmper samme Strid -
den ene barsk, den anden blid -
i Striden er de begge lige !

OVER 100.000 TYSKE DESERTØRER INDENFOR TYSKLANDS GRÆNSER

BERLIN, 23. Februar 1945.
fra "De frie Danske"s Korrespondent.

Ca. 3 Millioner Flygtninge er ankommet fra Omraaderne ved Østfronten til Mark Brandenburg, Berlins nærmeste Omegn, og mindst ligesaa mange Flygtninge er gaaet udenom Berlin. En mindre Del af Flygtningene er kommet fra Asken i Ilden, idet de i Berlin er blevet dræbt af Bomber under Ophold i U-Banestationerne.

Bombeangrebene paa Berlin gaar Folk saa stærkt paa Nerverne, at mange Mennesker hører Luftalarmsignaler hele Dagen - blot en Sporgvogn skriger lidt mod Skinnerne eller lign. Naar Berlinerne opholder sig i Beskyttelsesrummene, er de aldeles lamslaaede af Angst, og det hører derfor til Sjældenhederne, at der opstaar Tilløb til Panik. Berlinerne er iøvrigt apatiske, og Angsten for Bombeangrebene medfører i Almindelighed ikke politiske Reflektioner.

Den tyske Hovedstad er efterhaanden fuldstændig ukendelig. Paa den 3 km. lange Kurfirstandan staar kun 6 Huse tilbage i hel Stand. Paa Leipzigerplatz staar kun Propagandaministeriets Presseklub og Haus des deutsches Rechtes. I et Omraade af Byen, der dækker mange Kvadratkilometer, staar højst en Femogtyvendedel af Huse tilbage. Resten er Ruiner, og visse Gader og Pladser er forsvundet helt, saa man ikke kan finde dem igen. Fornylig faldt en allieret Bombe i Propagandaministeriets Gaard. Den viste sig pudsigt nok at indeholde allieret Propagandamateriale, som de tyske Propagandafolk i de følgende Dage vadede i til Knæene. Propagandaministeriets Bygning staar mærkeligt nok endnu.

De berlinske Ruiner er nu kommet til at gøre Nytte. Materialerne derfra bruges til Opbygningen af de talrige Barrikader. Paa alle Hovedgader er der Barrikader for hver 100 Meter, de er tre Meter høje, og foran og bagved hver Barrikade er der gravet dybe og brede Grave. Folket stormer træner hver Morgen, hver Lørdag Eftermiddag og hver Søndag, bl.a. i Tiergarten. Dens Medlemmer er en broget Samling med Hensyn til baade Alder, Fysik og andre Ting. Blandt Folket stormsmændene er Gesandt Braun von Stumm fra Udenrigsministeriets Presseafdeling. Folket stormen menes at være nogenlunde godt udstyret med lettere Vaaben.

Berlin vil altsaa forsvare sig, men mange Kyndige Iagttagere tvivler om, at den nødvendige Kraft og delvis ogsaa Vilje til et saadant Forsvar vil være til Stede. Officielt er ingen flygtet fra Byen; mindre officielt er praktisk talt alle Kvinder og Børn blevet evakueret derfra, og helt uofficielt forsvinder alle, der kan komme bort fra Berlin - under et eller andet Paaskud. Om Natten kører mærkelige Karavaner af Lastbiler afsted med Møbler og andet Indbo fra velhavende Berliner-Villaer.

De udenlandske Korrespondenter maa ikke uden særlig Tilladelse færdes udenfor Berlin, og Hr. Dietrich har paabudt dem at blive i Byen, hvad

der end sker. Alligevel er forskellige Korrespondenter rejst hjem, saaledes Svenskerne Prawitz (STB), Granberg (Aftonbladet) og Landelius (Bulls Presstjänst). Svenskeren Jæderlund er blevet nægtet Udrejsetilladelse.

Den tyske Propaganda trøster Befolkningen saa godt den kan og arbejder med temmelig bizarre Idéer. Man lader det saaledes sive ud, at den russiske Offensiv er gaaet saa godt, fordi den i Virkeligheden er blevet ført af tyske Generaler, altsaa PAULUS og lignende, der har været med som Raadgivere for de russiske Generaler. Man lader det endvidere skinne igennem, at det tyske Nederlag i Frankrig fornylig var et af Resultaterne af den Virksomhed, den store Attentatorganisation fra Hitler-Attentatet udøvede.

Endelig søger man skabe en Tro paa, at Russerne slet ikke vil naa til Berlin. Forinden skal der nemlig - antagelig i de første Dage af Marts - startes en ny tysk Offensiv fra Pommern mod Sydøst, bl.a. med det beskedne Maal at gen-

erobre Warschawa. Der ventes et stort Vernichtungsschlag, og de faa, der endnu er rettroende, hævder, at Tyskerne og Russerne er hinanden jævnbyrdige paa Østfronten, idet Tyskerne har 220 Divisioner paa denne Front.

De første russiske Tanks har imidlertid været i Berlins Yderkanter, nemlig i Hoppegarten, en Væddeløbsbane, der kunde kaldes Berlins Klampenborg. Tretten russiske Tanks har en Aften leget i dette Omraade. Folkestormen blev straks mobiliseret, men den generede ikke Russerne.

Paa Tank-Omraadet har Russerne optraadt med en sensationel Opfindelse, der i væsentlig Grad har været medvirkende til den hurtige Fremrykning. De har gjort deres Tanks granatsikre. Først ved at nitte en ekstra Plade udenpaa Tanklegemet, senere, da Tyskerne skabte Granater, der kunde slaa igennem den, ved at anbringe Plader som en Ring udenom Tanken et godt Stykke fra den. Granater, der kastes imod Tanken, eksploderer altsaa før de naaer ind til dens Krop, og den kører roligt videre.

Kontrollen med Togpassagerer i Tyskland skærpes stadigt, bl.a. fordi man regner med, at der er langt over 100.000 Desertører indenfor Tysklands Grænser.

Ved et Bombeangreb mod den forholdsvis lille By Heilbrunn fornylig blev over 30.000 af Byens 60.000 Indbyggere dræbt, fordi Folk ikke gik i Kældrene, da Flyverne ellers blot plejede at flyve over Byen uden at angribe.

RUSSERNE HAR GJORT DERES TANKS GRANATSIKRE.

DE FØRSTE RUSSISKE TANKS HAR VIST SIG I BERLINS YDERKANTER.

BERLINERNE ER LAMSLAAEDE AF SKRÆK OG GANSKE APATISKE.

DR. GOEBBELS "TRØSTER" TYSKERNE MED, AT DET ER OVERLØBNE TYSKE GENERALER, DER LEDER RUSSERNES STORANGREB.

SNART LYDER SIGNALET FOR DANMARKS BEFRIELSEUDDANNELSEN AF DE DANSKE FRIHEDSKÆMPERE I SVERIGE ER AFSLUTTETOG "DE FRIE DANSKE" OFFENTLIGGOR I DETTE NUMMER DE FØRSTE BIL-LEDER, SOM HAR FAAET LOV AT KOMME FREM I DANMARK (Forsiden og S.2)

Det danske Korps er en Del af den britiske Armé, men det er helt igennem dansk og bærer Dannebrog paa Staalhjelmen. Dets Uddannelse og Bevæbning garanterer for, at det vil kunne give en eftertrykkelig Hjælp fra det Øjeblik, det sætter Foden paa dansk Jord.

Fra allieret Side har man tilladt Meddelelse om, at norske Polititropper fra Uddannelseslejre i Sverige er blevet ført til Fronten i Nordnorge. Norske Polititropper har fornylig i al Offentlighed aflagt Besøg i Gøteborg, og de svenske Blade har offentliggjort Billeder fra de norske Lejre.

Man har derfor ogsaa fra dansk Side løftet lidt paa Sløret, som hidtil har dækket "Polititropperne" i Sverige. De er ikke i Ordets Forstand Polititropper - men regulære Soldater. Der er heller ikke Tale om nogen reaktionær Officersklikes selvbestaltede Frikorpsdannelse. Det er Officerer, som efter den 29. August 1943 har paataget sig den Opgave at genskabe den danske Hær paa fremmed Jord, og Mandskabet er Modstandsbevægelsens egne Folk, der er sendt til Sverige eller flygtet dertil efter de til enhver Tid gældende Regler. Der er fra Hjemmefronten god Kontakt med Korpsen, som den Dag, det gaar løs, staar under samme Ledelse som Grupperne herhjemme.

De bedste blandt Flygtingene i Sverige, d.v.s. de illegale Grupperes egne Folk i den rigtige Alder, har i det sidste Aars Tid under Ledelse af de danske Officerer gennemgaaet den haardeste Soldateruddannelse, Danske nogensinde har faaet: Uddannelse til Commandotropper. De er i "Montgomery-Uniformer" med Staalhjelme med Camouflage-Net og hele den øvrige Mundering for disse Special-Tropper - og de er velbevåbnede.

Til Sikring af den danske Invasion i Danmark eksisterer bl.a. en dansk Flotille, bestaaende af Enheder af den danske Flaade, som undslap den 29. August 1943. Officererne og Marinesoldaterne er stadigvæk i den danske Flaades Uniformer, og der er ogsaa uddannet nyt Mandskab.

Frihedskæmpernes eneste Ønske er, at blive sat ind hurtigst muligt i Samarbejde med de aktive Grupper herhjemme, og snart lyder Signalet for Danmarks Befrielse ... Den store Dag oprinder, da vi kan byde vore gamle Kammerater velkommen hjem og Skulder ved Skulder gaa ind i den sidste afgørende Kamp mod de forhadte tyske Voldsmænd og deres Haandlangere, som i fem lange Aar samvittighedsløst har terroriseret vort Fædreland. Deres Ugerninger er saa mangfoldige, at de vil kunne fylde tykke Bøger, men for alle Danske er der især følgende Data, som piner og plager os:

- 9. April 1940 (det brutale Overfald)
- 29. August 1943 (det gemene Overfald paa vore Militærpersoner.)
- 1. Oktober 1943 (Jødeforfølgelserne)
- 19. September 1944 (det lumske og hensynsløse Overfald paa vort Polit)

Ja, vi er rede til det skaanselsløse Opgør med disse Tyranner, Røvere og Mordere.

A D. V A R S E L !

ONDARTEDE PLATTENSLAGERE INDSAMLER PENGE I "DE FRIE DANSKE'S" NAVN.

Særlig advares mod et Par Svindlere, der opererer med et Begreb, de kalder "De frie Danskes Enkepension".

Vi har i den seneste Tid faaet Bevis for, at nogle ondartede Plattenslagere snylter paa Frihedsbevægelsen. "DE FRIE DANSKE'S" Navn er flere Gange blevet misbrugt til Indsamling af ret betydelige Beløb, som er gaaet lige i Svindlernes Lommer. - Vi har saaledes været præsenteret for et Foretagende, der kalder sig "De frie Danskes Enkepension". To Personer, der kalder sig Vang og Tønnesen, har henvendt sig til Folk, som de vidste var gode Danske, og anmodet om økonomisk Støtte til Enker og Paarørende til Frihedskæmpere, som er blevet Ofre for de tyske Sigmordere. Vi er vidende om, at de ialt Fald et Sted har faaet et Beløb paa et Par Tusinde Kroner, men sandsynligvis er der flere andre Tilfælde. I et andet Tilfælde har andre Plattenslagere faaet 1500 Kroner ved at foregive, at det var til "De frie Danske".

"DE FRIE DANSKE'S" Ledelse ønsker i den Anledning at advare meget kraftigt mod disse gemene Svindlere, som ikke under sig for at misbruge en god Sag og slaas Plat paa Landsmænds Ulykke.

Vi ønsker endvidere at fastslaa, at vort Blad ikke under nogen Form foretager saadanne Indsamlinger. Den økonomiske Støtte, vi faar, modtager vi af Kredse, som kender "De frie Danske's" Ledelse og Tillidsmand, og som har Sikkerhed for, at Pengene gaar til Frihedskampen.

Vi beder vore Kammerater blandt den illegale Presse og i den frie Verdens Radio om at lade denne Advarsel gaa videre, da vi ogsaa er bekendt med, at andre illegale Blades Navn misbruges af disse ondartede Svindlere til deres forbryderiske Virksomhed.

De frie Danske.

INGEN NEKROLOGER OVER DE TYSKE MORDERES OFRE.

Den tyske Censur har nu givet Dagbladene Meddelelse om, at der ikke mere maa bringes Nekrologer over de Personer, som de "dansk"-tyske Terrorgrupper myrder. Man frygter, at Befolkningen skal kommentere deres Ugerninger Mand og Mand imellem. De opnaar dog intet ved dette Forbud, thi vi har jo en illegal Presse.

"DANSK" NAZI-JOURNALIST ARRESTERET AF GESTAPOI TYSKLAND.

Februar 1945, Associated Press spec. for "De frie Danske".

Viggo Jensen (Virius) endt som uheldbedelig Alkoholist.

Iflg. Meddelelse fra Berlin til Associated Press er den tidligere danske Journalist, cand. theol. Viggo Jensen blevet arresteret i Würtemberg.

Viggo Jensen var oprindeligt knyttet til et af de københavnske Morgenblade. Nogen Tid efter Krigsudbruddet lagde han udprægede Nazi-Sympatier for Dagen, ligesom det viste sig, at han var fanatisk Anti-Semit. Viggo Jensen "hoppede af" og blev knyttet til STB, hvis daværende Chef, Major Gilbert (dræbt i København d. 14. 10. 1944, Red.), sendte ham til Berlin som STB's Korrespondent, og hans Korrespondance fremkom i de danske Blade under Mærket "Virius". Under en Orlov indblandedes han i det afskyelige Mord paa Carl Henrik Clemmensen og forsvandt skyndsomt til Berlin.

Viggo Jensen blev i Berlin en førsteklases Drunker. STB afskedigede ham til slut derfor, og han "emigrerede" til Lissabon, hvortil han blev sendt i "social" Mission. I Lissabon gjorde han en særlig uheldig Figur, idet han bedrog adskillige Medlemmer af den derværende tyske Legation for ret betydelige Beløb. Efterhaanden brandte Jorden under ham, og Viggo Jensen forsvandt. Senere dukkede han atter op i Berlin i en forfærdelig derangeret Tilstand. Der var nu længe tyst om ham - hans Tid var væsentligst optaget af at skrive Digte, hvori han forherligede Nazismen og rakkede ned paa sine tidligere Landsmænd.

Efter Invasionen i Frankrig fik den tidligere Legationsraad i det tyske Udenrigsministerium, Dr. Emil Rasche, Øje paa Viggo Jensen. Rasche er nu Chefredaktør for "Westdeutscher Beobachter" og engagerede Viggo Jensen til at rejse til Paris for at give en nazistisk Skildring af Paris og Livet og Stemningen blandt Pariserne efter Invasionen. Iført SS-Uniform og med Rang af Løjtnant holdt cand. theol. Viggo Jensen sit Indtog i Byernes By - men hvem der ikke hørte fra ham, var "Westdeutscher Beobachter". Ved en Undersøgelse viste det sig, at Jensen var faldet i den dybeste alkoholiske Brønd, og selv højtstaaende Medlemmer af Gestapo i Paris var imponeret over hans Evner i Retning af at drikke sig fuld. Efter 20 Dages henningsløst Drikkeri forsvandt Viggo Jensen paa ny, og Dr. Rasche anmeldte ham derfor som forsvundet til Gestapo. For en Maaned siden blev han igen fundet og anholdt udenfor Würtemberg. Det viste sig, at han i Paris havde truffet en hovedrig Godsejerinde. Sammen havde de forladt Paris og trukket sig tilbage til hendes Gods udenfor Würtemberg, hvorfra Gestapo altsaa nu har hentet ham.

Desværre bliver Viggo Jensen - der stadig har sin Løjtnantsrang i Behold - næppe straffet ret strengt af Tyskerne. Det menes, at han senere vil blive overført til Danmark, og Danskerne ved sikkert hvilken Behandling, der skal gives denne brændende Nazibeundrer, naar Opgerets Dag kommer.

AP.

PAULSSON-LÖNNEGREEN-AFFÆREN.DANSKE FLYGTNINGE BØR UDVISE DEN STØRSTE FORSIGTIGHED UNDER AFHØRINGER I SVERIGE.

Den svenske Undersøgelse af Sagen imod Kontorchef Paulsson fra Utlänningskommissionen og Direktør Lönnegreen fra STB skrider godt frem; og man har allerede nu et Overblik over Situationen. Disse to hæslige Judasfigurer har ud fra forskellige Motiver solgt en hel Række Flygtninge, især Nordmænd, til Gestapo i Berlin, hvorfra Direktiver er gaaet videre til Gestapo i de besatte Lande. Ogsaa tyske Emigranter er blevet solgt med deraf følgende Konsekvenser for Familier i Tyskland.

Paulsson synes at have handlet ud fra en Art Idealisme - Sympati med Tyskerne, Antisemitisme, Bolshevikskrak etc., men Lönnegreen slet og ret har arbejdet udelukkende for Penge. Paulsson synes at have haft "mest tilovers" for danske Flygtninge, men da Lönnegreen har haft uhindret Adgang til hans Kontor, har denne "Skaansomhed" næppe nyttet noget. Alvorligst er den Kendsgerning, at Paulsson som Embedsmand har haft fuld Adgang til at kontrollere danske Rejsende fra Sverige til Danmark - det forklarer vist mangt og meget!

Som vi omtalte i Januar-Nummeret af "DE FRIE DANSKE" har Affæren givet Anledning til en grundig og endnu ikke afsluttet Undersøgelse, til skærpede Forholdsregler og til en Række Krav og Ønsker overfor Svenskerne. Det er et berettiget dansk Krav, at danske Flygtninge kun maa afhøres af Personer, som den danske Modstandsbevægelses Repræsentanter i Sverige godkender, og indtil dette Krav er gennemført gentager vi vor Advarsel: MAN BØR INTET SIGE TIL POLITI ELLER ANDEN MYNDIGHED I SVERIGE OM FORHOLDENE I DANMARK. Det har vist sig, at der - ogsaa udover Faren for Gestapoagenters Virksomhed - bestaar en Risiko, idet man i det neutrale og legale Sverige fra Myndighedernes Side kun med Vanskelighed forstaar de danske Krav om Sikkerhed.

"DE FRIE DANSKE" maa iøvrigt i denne Forbindelse advare indtrængende mod tyske Provokationer, hvis Virksomhed i den sidste Tid er sporet i danske Flygtningekredse. Tyskerne gør alle mulige Forsøg paa at skade Forholdet mellem Flygtninge og Svenskere, og man skyr intet Middel. Bomben mod det engelske Gesandtskab i Stockholm viser, at Tyskerne ogsaa i et neutralt Land opererer med gammelkendte Metoder. Det næste Skridt vil utvivlsomt være en Eksplosion i en eller anden tysk Bygning, saa Svenskerne kan faa at se, at Flygtningene er et Uroelement og en Fare for Sikkerheden, men Svenskerne er imidlertid godt klar over, at det er de tyske Agenter, der staar bag al Ondskaben.

-----oOo-----

Det forlyder, at Krigsforbryderen Adolf Hitler er begyndt at skrive sin store Forsvarstale, og at han vil begære at blive stille for en international Domstol - en Gestus, som fuldt ud svarer til hans Størhedsvanvid og Forkarlighed for dramatiske Scener.

HUSK NU AT SENDE "DE FRIE DANSKE" VIDERE!

TYSKERNE HAR UDRYDDET KÆRLIGHED OG FORSONINGS AAND.

NU FALDER TYSKLAND OG NAZISMEN, OG VI GRÆDER TØRRE TAARER I DEN ANLEDNING.

Den russiske Forfatter Ilja Ehrenburg har i en Artikel "Mod Berlin" vendt sig mod de sorgløse Mennesker, som glemmer, at Krigen endnu langt fra er forbi, og mod dem, der allerede nu ytrer Mædlighed mod Tyskerne.

Ilja Ehrenburg er som Forfatter og Propagandist ligesaa naadeløs som de russiske Panserarméer. Naar Goebbels siger: "Fjenden er gaaet til Anfald mod vore Sjæle!" saa svarer Ehrenburg: - LØGN! Vi er ikke visionære, men vi ved, at Tyskerne ikke har nogen Sjæl! Vi tænker ikke paa at erobre Tyskland med Bevis og Formaning. Vi stoler paa vore Kanoner, Mortere og Granater ... Ingen Vanskelighed kan standse os for det er lettere at tage Berlin end at se Maidanek - den tyske Dødslejr, hvor Hundredetusinder udslættedes - lettere at knuse alle Bunkers end at opleve Efteraaret 1941 ...

Ehrenburg minder om Koncentrationslejrens Massenedsagtninger og Ligbaal, om russiske Landsbyer, hvis Børn kastedes i Bønde, hvis Kvinder blev skændet og brændt, og hvis Mænd pintes til Døde. Han nævner disse Byer ved Navn, som enhver Russer kan navne dem i Sovjet, og siger: -Ingen skal nogensinde berøve os vor menneskelige Ret til at demme disse foragtelige Mordere, som skændede vore Hustruer, vore Gamle, vore Børn. Og overfor Folk, som allerede nu taler om de tyske Brødre, bruger Ehrenburg de haarde Ord: -Vi dømmes Tyskerne, ikke blot paa Grund af Sorgen i Hviderusland, men paa Grund af alle Folks Sorg. Broderskabets Love er hellige for os. Det lyder som en Bespottelse for os, at vi skulde tage Barnemorderne ind i Brødrenes Familie. I stille Stunder slaar Hjertet raskere i udtømmelig Vrede. Mod Berlin gaar ikke blot Divisioner og Arméer. Mod Berlin gaar Grave, Galger og Ødemarker. Mod Berlin gaar Træerne fra Vitebsk, hvor Tyskerne hængte deres ulykkelige Ofre. Mod Berlin gaar de dræbtes Støvler og Klæder. De døde banker paa Dørene i Kønigsallé, Under den Linden og alle de fordømte Gader i den fordømte By. Børn, som Tyskerne begravede levende, er staaet op af deres Grave og er allerede ved Grænsen. De gaar mod Berlin, hvor Oberscharführernes og Geheimeraadernes Fruer drikker de sidste Flasker Champagner, prygl deres russiske Slavinder, og siger: "Det blæser fra Øst, en væmmelig Blæst. Jeg maa tage den Pels paa, min Mand sendte fra Kiew, ellers bliver jeg forkolet." - Men det er ikke Blæsten, det er Børnene, som er kommet, Børnene, som hendes Mand dræbte i Babi Jar. Og disse Børn skal ikke gaa tilbage. De er vor Samvittighed. De leder vore Stridsvogne og vort Infanteri fremover. Og vi skal komme til Berlin. Vi praler ikke med det. Vi siger det med sammenbidte Tænder, med Smerte og med Beslutomhed ... Ja, vi skal komme til Berlin! ...

En Læser i et neutralt Land vil maaske føle det løbe sig koldt ned ad Ryggen, naar han læser disse naadeløse russiske Ord. Men vi andre forstaar dem. Thi lad det være sagt straks! Der er ogsaa i Danmark sket Begivenheder, der kræver Opger uden Naade. Hos de allierede Myndigheder, der skal domme Krigsforbryderne, ligger ogsaa Torturberetninger fra Danmark. Vi har skaanet den danske Befolkning for disse Enkelt-

heder, som først vil blive omtalt efter Krigen - men vi kender dem ud og ind selv. Vi er et lille Land, og Tyskerne har ikke hos os kunnet udrydde Mennesker i Hundredetusindvis. Vi har endnu ikke haft øsende Baal, bygget af skiftende Lag Tommer og Lig af henrettede. Vi har endnu ikke haft Gasforgiftningsbiler, Dødsfabriker eller totalt bortraderede Byer ... Men vi har haft de samme Bødler som Hviderusland, Polen og Frankrig. De Mænd, som hængede og brændte i Rusland, sidder for en Del i Shellhuset i København idag. Blødhundene fra Paris bor her i det sidste besatte Land. Og i disse fredelige Omgivelser "nøjes" de med Schalburgtage, Clearingmord, Mishandlinger af danske Statsborgere ... Det er altsammen smaat mod det, der skete i Polen og Rusland, men ogsaa vi har Ruiner, Grave, skændede Kvinder, dræbte Børn og Mennesker med Araf Piskeslag og Gløder.

Vi var fredelige Mennesker engang, men vi er blevet haarde i Løbet af fem Aars Vold og Tyranni, og den Dag er nær, da Tyskerne vil fortryde, at de nogensinde kom til Danmark, ligesom de forlængst har fortrudt, at de marcherede mod Rusland. Det er ikke Fredsslutning, men Dom vi venter paa. Man slutter ikke Fred med Forbrydere. Man straffer dem... Og de Forbrydere, der er uimodtagelige for Straf, udrydder man. Der tales om Forskel paa Nazister og andre Tyskere, men vi har set disse "andre" Tyskere lystre Ordre som de Slaver, de er. Vi har set dem skyde paa ubevæbnede Mennesker i Københavns Gader og hørt deres triumferende Latter, naar de ramte... Det var disse "andre" Tyskere, der jublede højest under Sejrsparaderne i 1940-41. Tyskland har skabt Nazismen, valgt den, tiljuble den og støttet den. Nu falder Tyskland sammen med Nazismen, og vi græder tørre Taarer - nogle af os fordi vi ikke kan græde mere, og andre fordi vi har glemt det.

-----oOo-----

HITLERS AFSTRAFFELSE:

I visse engelske politiske Kredse foreslaas, at Spørgsmaalet om Hitlers Afstraffelse som Krigsforbryder afgøres ved, at han overlades til Russerne. Der skulde heri være en vis Garanti for, at han blev ordentlig afstraffet, og man slap selv for at have noget med Sagen at gøre. Sarkastiske Kommentatorer bemærker til dette Forslag, at det sikkert ikke bliver nødvendigt at træffe nogen Overenskomst indenfor de Allierede om dette, eftersom de seneste militære Begivenheder giver Russerne en god Chance for at blive de første, der faar fat i KRIGSFORBRYDEREN ADOLF HITLER.

Husk! at sende Bladet videre. Porto er denne Gang 20-Øre til udenbys Breve og 10-Øre i Lokalporto.

DET LILLE, RARE MENNESKE -

DEN MENIGE TYSKER

Endnu er der Danske, endda særdeles gode Danske, som ved Synet af de tyske Soldater paa Københavns Gader siger: Dem kan man jo ikke gøre ansvarlige for Hr. Best's og General Panckes Krigsforbrydelser. Stod det til den menige Tysker, saa var det hele længst forbi han langes kun efter at vende hjem til sin Pølsefabrik eller Ølstue eller Kulmine. For han er nemlig paa Bunden et rart Menneske og ikke Spør af Nazist!

Til dem, der tænker saaledes, henvender denne Artikel sig. De maa i Tide lære at tænke om. De maa rives ud af deres sentimentale Vildfarelse. Thi den menige Tysker er ingenlunde paa Bunden et rart Menneske. Og han bærer - hvad enten han kun er en lille Værtshusholder eller Ejer af et Koncertbureau - sit Ansvar for Katastrofen lige saa vel som Hr. Adolf Hitler. Glem aldrig, at Hr. Hitler har ikke stjaalet Magten i Tyskland. Han fik den foræret af den lille, rare Tysker, der i 1933 stente ham til Berlin. Glem heller ikke, at Værtshusholderen og Hestslagteren skraalede lige saa begejstret HEIL! som Svarindustriens Magnater, den Gang alt gik godt - den Gang, da Hr. Hitler endnu havde Hel-det til Generalstabschef. Den lille, rare Tysker lukkede beredvilligt Ørerne for de Skrig, der lød fra Koncentrationslejrene og de med Jøder fyldte Tog, der havde Dødsriget som Bestemelsessted. Han saa væk, naar der laa et mis-handlet Lig udenfor hans Hus i Rendestenen. Han protesterede aldrig, naar andre Folkeslag blev kræmte og menneskelige Rettigheder i Nabolandene tværet ud med Jernhæle. Tværtimod, han var varat til at nyde alle Fordelene. Kom han i København sammen med Anderledestænkende, og der ikke var nogen personlig Risiko forbundet dermed, var han ikke utilbøjelig til at indrømme, at Hr. Hitler var en desperat Mand og hans Medarbejdere en Bande Gangstere - men hvad kan vi gøre - Kæft, Trit og Retning, andet er ikke muligt!

Efter sidste Verdenskrig kastede den menige Tysker - det lille, rare Menneske - sig hulken-de paa Jorden: Wir sind belogen und betrogen! Det samme vil gentage sig efter denne. Den menige Tysker vil atter henvise til sin Naivitet, sin manglende politiske Opvægelse, sin Autoritetstro. Han lod sig af demoniske Magthavere føre bag Lyset! Men Undskyldningen gælder ikke. Det enkelte Menneske har maaske Lov til at være dumt, et Folk har det ikke. Navnlig ikke et Folk, der - som det tyske - paa alle andre Omraader end netop det politiske er saa perfektibelt. Og som lever højt - eller levede - paa Traditionen om et Aandsliv.

Den menige Tysker skal ikke denne Gang faa Lov til at smøge Ansvaret af sig som en beskidt Skjorte. Vi har ogsaa her i Danmark set Eksempler nok paa, at det lille, rare Menneske ingenlunde er saa fredselskende og gemytligt, som mange endnu gerne vil tro. Under Folkestrejken sidste Sommer fik vi alle rig Anledning til at studere Soldatens Psyke. Eldre, ølmavede

Repræsentanter for Værnemagten, som i det civile Liv maaske sang schubert'ske Lieder paa Turistdampere op ad Rhinen eller spillede paa Ziter i Haverne udenfor Wien, demonstrerede deres sande Sindelag, naar det gjaldt Menneskejagt. De sparkede med Vellyst danske Kvinder og Børn, hvis eneste Forbrydelse var, at de folte dansk. De fyrede fanatisk paa Mand, som var uforskammede, ja, frække nok til at mene, at i Danmark burde Danskere være Herrer, ikke Tyskere Voldtugt, Rovmord, Røveri, Hensynsløshed overfor de Svage - det er, hvad det lille, rare Menneske, den menige Tysker, har bragt til Danmark. Han støtter med Lidenskab Gestapo, naar han kan komme til det. Han overfalder den fredelige Borger og stjæler fra ham, han krænker Kvindernes Ære, han besudler Retsbegrebet - alt med Hr. Hitler og Værnemagtens Velsignelse. Thi for Tyskerne - Herrefolket - er der kun een Lov: Brutaliteten. Vi er de stærke!

Men snart vil det lille, rare Menneske ligge i Støvet, og vi kan sætte Halen paa hans fedtdællede Nakke. Vi vil ikke behandle Tyskeren, som han har behandlet os. Der-til er vi for stolte. Lad ham om at være en skidt Knavt. Vi vil blive ved med at være gentlemen. Men Tyskeren skal efter denne Krig være en Paria i Danmark. Kommer han her-til, fordi det ikke kan undgaaes - Forretninger med Tyskland maa vi desværre gøre - saa skal han bo i særlige Hospizer, spise i særlige Kantiner, og køre i en særlig Klasse i Toget. Vi vil ikke indaandé samme Luft som han, vi vil ikke fordarve vor Tilværelse med det hæsle Syn af ham. Han vil forsøge at bilde os ind, at han er et lille, rart Menneske, men nu kender vi ham, og vi lader os ikke forføre, selv om han kommer forklædt som den største Kunstner. Selv om han paastaar at være en Hr. Fürtwängler eller en Hr. Werner Krauss. Den skønneste Musik, den genialeste Skuespilkunst skal ikke kunne udslutte Erindringen om det lille, rare Menneskes Forbrydelser i Danmark og mildne vort Had.

-----oOo-----

HUSK!

at det er direkte Hjælp til Fjenden, hvis De brænder "De frie Danske".
at sende Bladet videre saasnart De har læst det.

at Snakkesalighed skader Frihedskampen. Ti stille med hvad De ved, og hvad De ikke ved.

at være paa Vagt overfor Svindlere, som misbruger "DE FRIE DANSKE"s og andre illegale Kredses Navn til at slaa Plat. Lad Dem ikke gaa paa af Folk; De ikke kender, eller som De ikke har absolut Tillid til

Redaktionen sluttet 26/2.1945.